

DEDICATIE

Cuvintele care formează această carte, sunt dedicate tuturor acelor care, exact ca mine, nu știu, au uitat, sau nu mai cred că au aripi mari sub samarul peticit. Două, patru, opt sute treizeci și trei...

Să ne uităm cu atenție la aripi.

Căci marginea penelor de la aripile oricărei păsări, sunt alcătuite întocmai ca lamele tăioase ale unui cuțit. Chiar la aripi căroră le-a fost tăiată marginea exterioară ca să nu mai zboare pasărea din ogradă...

Penele aflate la marginea oricărei aripi întinse, stau aliniate, ca un set de cuțite de calitate. Alături, umăr la umăr.

Ca un escadron de sodași marini în misiune .

Gata de luptă, așteptând porunca “ Spre victorie !”.

Aceste neștiute aripi spirituale cresc din nou dacă au fost tăiate, se pot reface dacă sunt încurajate, se pot întinde în funcție de vrere și străbat prin tăiere cocoșa frustrării, paltonul jigărit al inhibiției amare din suflet, găurile negre din cosmosul necazurilor...

Pot ajunge pînă la Soare iar de acolo, pot zbura tot mai departe...

Oare de asta Îngerii sunt reprezentați întotdeauna cu aripi ?Pentru ca să ne amintim că putem zbura mai ales cu gîndul cel bun ?

Aruncate cu adevărată dorință de izbîndă în adversitate, cuțitele exterioare ale marginilor de aripi, pot tăia însăși mlaștina verticală a deznădejdi.

Aceste cuvinte, ne sunt dedicate tuturor acelor care avem nevoie să credem că lama cea mai victorioasă de cuțit, este forța pozitivă a inimii luptătoare din noi, altoită la adevărul posibilităților înconjurătoare.

Acea forță încăpățînată, aparent pînă la absurd, în a insista să –și argumenteze dreptul la reușită. La demnitate. La convingeri. La pacea interioară. La fericire. În ciuda oricărei adversități.

Cu prețul oricărui efort.

Chiar cu prețul unei mici răzvrătiri.

Forța, tăria, încrederea că vom învinge, e în aripile din noi pe care, dacă e nevoie, trebuie să le obligăm să se dezmorească și să exerseze la orice vîrstă , să-și ia poziția corectă de zbor ...

Dacă am mai zburat, ne vom aminti.

Dacă nu, vom învăța.

Iar dacă nu le putem convinge altfel, le vorbim.

Stăm de vorbă cu fiecare pană, cu fiecare aripă în parte. Le povestim cum au făcut alții de-au zburat iar cuvintele noastre prietenoase, aliniate și sigure le vor da, poate, idei, impermeabilitate și curaj.

Cu lecțiile bine făcute, sensibilitatea sub greutatea căreia ne putem prăbuși tocmai când ne e lumea mai dragă, își poate întinde larg aripile și zburînd, se poate transforma în forța cu care vom ajunge sus la ușa tării Cerului: bateți cuvîncios și zîmbiți vă rog: Cineva ne va deschide!

Paginile viitoare sunt de asemeni dedicate unor mari personalități umane, a căror existență mi-a influențat pozitiv Sensibilitatea, Creativitatea, poate însăși modelarea Sentimentului din sufletul meu.

Desigur, le sunt dedicate părinților și prietenilor mei care desfăcînd larg aripile eternității, au zburat deja către o Veșnicie activă: cu dragoste statornică, mă vor inspira din preaplinul talentului cu care ne-au încîntat și atunci când erau personal, alături de noi.

Dumnezeu să ne lumineze pe toți, indiferent de care parte a Cortinei celei Mari ne aflăm. Atunci, vom fi ajutați. Amin.